

sine Torder; men, naar der saaledes staar: „paa sine Torder“, er det et stort Spørgsmaal, om man ogsaa inde i sin Gaard f. Ex. i Kjøbenhavn maa nedfkyde disse Dyr; det er mig ikke klart, hvad Meningen er. Den tidligere Fredslov hed jo Forordningen om Hegn og Fred; nu have vi faaet en Lov om Hegn, og det laa da nærmest, at nærværende Lov var overskrevet: „Om Fred“. Jeg skal ikke negte, at dette kunde misforstaaes, idet man kunde tro, at det var Fredslutning, hvorom der var Tale; men, naar der ikke staar Andet end: „Lov om Mark- og Veifred“, tror jeg rigtignok, man let kan komme til den Slutning, at Loven ikke i Almindelighed taget gjælder for Kjøbstadgrundene. — Dernæst skal jeg tillade mig at bemærke, at Loven i enkelte Tilfælde er temmelig skarp, temmelig haard, navnlig med Hensyn til Størrelsen af Bøder og Fristernes Korthed; men jeg gaar med dertil, da jeg tror, det er nødvendigt. Naar imidlertid Fristen overfor den Private er saa kort, som i § 2 fastsat, nemlig 3 Dage, naar et Kreatur ifølge § 6 kan sælges 24 Timer efter, at Optagelsen er Gieren meddelt, og naar Betalingen skal være kontant, ser det mærkeligt ud, at der, naar Taler er offentlig Tiltale, slet ingen Frist er; det ser besynderligt ud, at man i det første Tilfælde skal handle inden 3 Dage, men at man, naar Sagen er Gjenstand for offentlig Paatale kan vente, jeg havde nær sagt, saa længe, det skal være. — Et æret Medlem (Bouløffe) indlagde et godt Ord for et Dyr, jeg tror det var Sølet, hvorimod jeg gjerne vilde indlægge et ondt Ord for et andet Dyr, og det er Tyren. Naar man statistisk optæller de Ulykker, som dette Dyr har ud og har indgjør, vil man finde, at det forvolder noget nær lige saa mange Ulykker paa Mennesker, som der foranlediges ved Tærskemaskinerne. Det er ganske vist, at man ikke kan affkaste Tyre, men jeg tror dog, det vilde være muligt at træffe Bestemmelser ogsaa i denne Lov, der nogenlunde sikkrede saavel Uvedkommende som ogsaa nærmeste Vedkommende, det vil sige Gaardens egne Folk og Gaardens Gier, i saa Henseende. Jeg veed ikke, om det skulde være for haardt at paabyde, at dette Dyr, naar det

har naaet en vis Alder, ikke maa findes udenfor Huset, med mindre det er forsværligt tøjret eller nikket, altsaa med mindre der i det Hele taget er forholdt med det paa en saadan Maade, at man er nogenlunde sikker paa Liv og Lemmer. Det skulde saaledes, som sagt, være Bestemmelser, der kunde sikkre vedkommende Gier og hans egne Folk og indirekte, ved at komme ind i Loven, ogsaa Væfarende. Jeg kommer navnlig derved til at tænke paa Slutningsbestemmelsen i § 11. Naar det, som der staar, skal være tilladt, forekommer det mig, at det ikke vil lede til Fred paa Veiene, men til komplet kvalificeret Ufred paa dem, thi man vil altsaa paa saadanne Veie godt kunne træffe et Par løse Tyre eller andre løsgaaende Kreaturer. — Jeg skal endnu tillade mig en Bemærkning om Veiene, men jeg kommer derved til at ytre mig i Modsetning til den foregaaende ærede Taler. Naar § 11 skal overholdes nøiagtig, vil Politimesteren faae meget at bestille og faae mange løbende Forretninger, ja, det vil være næsten umuligt for ham at overholde § 11; men det er et Punkt, jeg nærmest vil overlade til Politimestrene, og der er jo adskillige af dem tilstede her. — Hvad angaar Lovens Bestemmelser om offentlig og privat Paatale, slutter jeg mig til den første ærede Taler, og jeg vilde meget ønske, at den første Del af § 8 — saaledes som det var foreslaaet i Landsstinget, jeg tror af den ærede Indenrigsminister — maatte gaa ind under de Tilfælde, hvori offentlig Paatale finder Sted. Naar man virkelig skal beskytte det fremadskridende Algerbrug og fremkalde det, hvor det ikke findes, maa man holde meget strengt paa Markfreden, men intet Dyr gjør saa megen Ufred som Menneskene. Naar man ikke paa en nogenlunde let Maade kan komme vedkommende Urodstiftere til Livs, kan man kun vanskeligt optræde som Klager, og det kan have meget betydelig Skade til Følge. — Jeg skal slutte med at erklære, at jeg anser Loven for en meget god Lov.

R. Andersen: De Bemærkninger, jeg havde tænkt mig at fremsætte ved nærværende Lovforslag, falde i det Væsentligste sammen med, hvad der blev udtalt af det ærede Med-